

koster ogsaa Benge; der kommer flere Forhold der til Stede, som gøre, at det ikke bliver saa billigt, som det ærede Medlem anførte.

Det ærede Medlem omtalte endelig en Bestemmelse i Lovforslaget, som gaar ud paa, at Statskassen skal have Udpantningsret hos Foreningens Medlemmer for det Tilgodehavende, som Statskassen muligvis kan faa hos Foreningerne, og det ærede Medlem mente, at det var en Misforstaaelse at tro, at denne Udpantningsret skulde give Staten nogen Sikkerhed. Jeg beklager meget, hvis der i Bemærkningerne i Lovforslaget skulde være bleven benyttet Udtryk, som ikke ere ganske forrette, men det er en Selvfølge, at man ikke har ment, at en Udpantningsret i og for sig byder nogen Sikkerhed. Men hele Spørgsmaalet om Sikkerheden paa dette Punkt stiller sig jo ganske ligeegyldigt. Her er kun Tale om saadanne Beløb, som Statskassen kan have til gode; efter at Foreningen er opløst, og efter at hele Garantien er benyttet, og efter at Reserverfonden, Grundfonden og hvad der maatte være, er taget, og Statskassen saa ikke er dækket, saa er det den simpleste og naturligste Maade at give Staten Ret til at inddrive, hvad der maatte være til overs hos Medlemmerne. Det ærede Medlem mente, at der ikke var nogen Glæde ved det, thi naar der ingen Bærdier var, kunde Udpantningsretten ikke hjælpe. Men det skulde dog være et ganske ejendommeligt Tilfælde, om de Landbrugere, der ere Medlemmer af en saadan Forening, og med deres Garanti yde Staten Sikkerhed, alle som en skulde være fallit og ikke kunne yde Staten nogen Dækning. Jeg tror, jeg har omtalt de forskellige Bemærkninger, der fremkom fra det ærede Medlem vedrørende Lovforslaget. Hvad det ærede Medlem udtalte om Betænkningen, der er afgiven af Folketingets Udvalg, skal jeg ikke komme nærmere ind paa.

P. G. C. Jensen: Naar den højtærede Minister bemærkede, at Kautionslaan kunde medføre en Svindel, om de ikke hidtil havde medført det, saa glæder det mig at konstatere, at den højtærede Minister har den Opfattelse. Jeg ved egentlig heller ikke, at jeg har talt om det anderledes. Jeg har ganske vist opfattet den højtærede Minister saaledes, som om han mente, at vi allerede ere inde paa en Svindel med Hensyn til Kautionslaan, og det var blot det, jeg mente, man ikke kan sige og ikke kan nogen Ret til at sige. Men dersom Stillingen i Virkeligheden var den, at man begyndte allerede nu at blive led af Kautionslaan, at man begyndte at blive led af at være Kautionist,

saaledes at Kautionister, som den højtærede Minister bemærkede, snart vilde blive en sjælden Vare, saa vil jeg tillade mig at spørge, om der da ikke er Kaution i dette Forhold? Det er jo et solidarisk Forhold, det er jo at stille lige med en Selvfylldnerkaution. Selv om der er mange, der ere Kautionister paa denne Maade, saa er der jo ogsaa mange, man er Kautionist for, og dersom det virkelig var saaledes, hvad jeg paa ingen Maade tror, at der skulde opstaa nogen Stræf hos nogle Folk for at være Kautionister for andre, vilde det jo ogsaa føre til, at de ikke vilde melde sig ind i disse Foreninger, hvor de blive Kautionister oven i Kjøbet for ganske ubekendte Folk, Folk, som de ikke vide noget om, ikke har nogen Interesse at hjælpe, medens de dog ellers, naar de gaa i Kaution for en enkelt Mand, maa antages at staa i et vist nærmere Forhold til ham. Og i Forbindelse hermed vil jeg sige, at det er meget rigtigt, naar det ærede 2det Medlem for 10de Kreds (Bosien) htrede, at der er mange Menneſter, der ere blevne ruinerede ved Kaution, og at Kaution for saa vidt er en meget kedelig og ubehagelig Ting. Men dette Lovforslag gaar jo da paa ingen Maade ud paa at befri Folk fra denne Gene. Det gaar jo dog ikke ud paa at hjælpe Kautionisterne, og endelig gaar det jo dog heller ikke ud paa at hjælpe den overordentlig store Mængde Kautionister for Folk, som ikke ere Landbrugere, saa alle de Ulykker, der kunne komme over Folks Hoveder derved, at de indgaa letfærdig Kaution, vil jo ikke i nogen Grad afhjælpes ved dette Lovforslag her.

Ligeledes er jeg enig med det ærede 5te Medlem for 6te Kreds (Johansen) i, at det er ubehageligt at skulle gaa til Kautionister, og at det derfor ogsaa vilde være saa overmaade behageligt, om man kunde faa det saadan lige ind ad Døren uden at behøve at bede nogen om det. Ja, det skal jeg naturligvis villig indrømme, men om man af den Grund skal lave et saa stort Apparat, som det, her er Tale om, det er det, jeg anser for meget tvivlsomt.

Med Hensyn til en Bemærkning fra det ærede 2det Medlem for 3dje Kreds (Tolberlund) maa jeg tillade mig at htre, at jeg naturligvis ved at nævne det, at komme i Lommen paa Købmanden, langt fra har tænkt mig, at det var det sædvanlige Forhold, og jeg er overbevist om, at der er mangfoldig lige saa respektable Købmandsforretninger som det ærede Medlems, i hvilke det ikke var Tilfældet. Men jeg siger, at der er ganske vist nogen Fare deri, at Landmanden er i en Gæld til Købmanden, som